

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010396
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8123010396.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8 4T/16/2023

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2025 v Prešove takto

rozhodol:

2 4T/16/2023

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D. E., bytom F., B. G., toho času ÚVV Prešov

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1) v presne nezistený deň v mesiaci november 2020 v Jarovniciach, okr. B., obžalovaný bez uzatvorenia písomnej zmluvy prisľúbil manželom H. a I. E. zabezpečiť kúpu nezariadeného apartmánu vo výstavbe na pobreží Maltskej republiky v presne nezistenej lokalite s podmienkou dokončenia a zariadenia v cenovom rozpätí 10.000,- € až 20.000,- €, kde na tento účel dňa 9. decembra 2020 I. E. previedla zo svojho bankového účtu vedeného vo VÚB a.s. číslo B. 0200 **** **** **** 4257 na bankový účet číslo I. XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého číslo jej oznámil obžalovaný, sumu vo výške 10.000,- € na účel uvedený ako nákup nábytku, avšak obžalovaný už kúpu apartmánu ani nábytku nezabezpečil, ani sa o to neokúsil, vylákané finančné prostriedky nevrátil a použil ich na svoje účely, čím takto uviedol do omylu poškodených manželov H. a I. E., obaja bytom A. XXX, okr. B., a spôsobil im škodu vo výške 10.000,- €, 2) na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase, najneskôr však dňa 31. decembra 2020 si doposiaľ nezisteným spôsobom neoprávnene zabezpečil prihlasovacie údaje k elektronickému bankovníctvu k bankovému účtu číslo SK41 6500 **** **** **** 6087, zriadenému v Poštová banka, a.s., odštepny závod 365.bank, na meno J. E., ktoré nezisteným spôsobom pozmenil a následne dňa 31. decembra 2020 z doposiaľ nezisteného miesta, nezisteným spôsobom bez vedomia a súhlasu J. E. previedol päť platieb v sumách 200,- €, 500,- €, 500,€, 500,- € a 400,- €, všetky na bankový účet LT59 3250 0169 0139 2497 na meno A. B., čím poškodenému J. E., bytom A. XXX, okr. B., neoprávnenými transakciami spôsobil škodu v sume 2.100,- €,

t e d a

v bode 1.) obžaloby

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2.) obžaloby

neoprávnene pozmenil platobný prostriedok a tento neoprávnene použil,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024,

prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 219 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienčne o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona u k l a d á obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze opustenia územia Slovenskej republiky s tým, že takého opustenie môže vykonať len na určitú dobu s predchádzajúcich súhlasom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. b) Trestného zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržiavať sa na adrese B. I. XXXX/XX, C., preberať tam zásielky súdu a každú zmenu miesta bydliska bezodkladne hlásiť probačnému a mediačnému úradníkovi.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze hlásiť sa probačnému a mediačnému úradníkovi najmenej raz mesačne v časoch určených probačným a mediačným úradníkom a preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi zdroje svojej obživy.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť poškodeným I. E., nar. XX.XX.XXXX v J. a H. E., nar. XX.XX.XXXX v J., obaja trvale bytom A. XXX, K. B. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 10.000,- Eur a poškodenému J. E., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom A. XXX, K. B. škodu vo výške 2.100,- Eur a to do 2 (dvoch) rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti - sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností (realitná činnosť) na dobu 5 (piatic) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému J. E., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom A. XXX, K. B. škodu vo výške 2.100,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným I. E., nar. XX.XX.XXXX v J. a H. E., nar. XX.XX.XXXX v J., obaja trvale bytom A. XXX, K. B. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 10.000,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

5

4T/16/2023

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal na Okresný súd Prešov dňa 28.02.2023 obžalobu pod č. 1Pv 84/21/7707 – 71 na obžalovaného A. B. pre skutky tak, ako sú tieto uvedené v skutkových vetách výrokovej časti tohto rozsudku a ktoré prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (skutok v bode 1 rozsudku) a ako prečin

neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2020 (skutok v bode 2 rozsudku).

Súd pri výsluchu obžalovaného A. B. v súvislosti s rozhodovaním o jeho vzatí do väzby dňa 30.04.2025 oznámil zmenu právnej kvalifikácie v súvislosti s novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024 a to tak, že skutok v bode obžaloby bude súd právne kvalifikovať ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a skutok v bode 2 obžaloby ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Na základe uvedeného prokurátor na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2025 predniesol obžalobu s touto zmenenou právnou kvalifikáciou.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2025 bol obžalovaný A. B. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania oboch skutkov, ktoré sa mu v obžalobe prokurátora kladú za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodených, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine zo spáchania stíhaných skutkov, bez narušenia ich skutkovej totožnosti, keď ich právne posúdil zhodne tak, ako to súd oznámil dňa 30.04.2025, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe tak, ako sú tieto skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný konaním uvedeným v bode jedna skutkovej vety tohto rozsudku na škodu majetku poškodených I. E. a H. E. seba obohatil tým, že uviedol týchto poškodených do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a v skutku v bode dva výrokovej časti tohto rozsudku neoprávnene pozmenil platobný prostriedok a tento neoprávnene použil, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákona a opísanom v oboch skutkoch porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane majetku iného /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Z výpisu z Európske informačného systému registra trestov – ECRIS ku dňu 01.03.2022 vyplýva, že obžalovaný A. B. má k tomto dňu štyri záznamy. Prvý predstavuje odsúdenie za neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov, pričom výkon tohto trestu bol dňa 03.05.2017 nariadený a obžalovaný A. B. bol z jeho výkonu podmienene prepustený, kedy zvyšok trestu v trvaní 39 dní následne po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia vykonal. Druhé odsúdenie predstavuje za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania, za čomu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienecným odkladom a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky, pričom vo vzťahu k trestu odňatia slobody sa dňa 23.11.2018 osvedčil a vo vzťahu k trestu zákazu činnosti sa osvedčil dňa 14.05.2020. V poradí tretí záznam predstavuje odsúdenie za porušovania domovej slobody a za krádež, za čomu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý mu bol dňa 29.07.2021 premenený na nepodmienený trest odňatia slobody, kde bol zaradený do ústavu na výkon trestu s ostrahou. Posledný záznam predstavuje odsúdenie za trestný čin podvodu, kde mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a trest prepadnutia náhradnej hodnoty.

K tomto dôkazu obžalovaný uviedol, že bol odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia, kedy šoféroval v čase, keď nemal vodičský preukaz, lebo mal veľa bodov za priestupky. K tej krádeži

a vstupu na cudzí pozemok uviedol, že sa to stalo dávnejšie, ale odsúdený bol niekedy v roku 2019. Verejnoprospešné práce nemohol vykonať v dôsledku pandémie COVID, kedy sa verejnoprospešné práce nevykonávali a následne, keď bol odsúdený za ďalší trestný čin, tak mu tento trest premenili na nepodmienečný trest, lebo trest povinnej práce nevykonával v lehote jedného roka.

Súd tiež v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní prečítal ako listinný dôkaz správu väznice Jiřice zo dňa 03.10.2022, v ktorej obžalovaný A. B. pred vydaním do SR na trestné stíhanie vykonával trest odňatia slobody. Z tejto správy vyplýva, že obžalovaný po dobu výkonu väzby dodržiaval poriadok a tiež jeho správanie voči príslušníkom a zamestnancom bolo na požadovanej úrovni. Nebol disciplinárne odmenený a ani disciplinárne potrestaný. Aj po preradení do väznice Jiřice bolo jeho správanie dobré, konflikty nevyhľadával a ani ich nevyvolával. Avšak deň po návrate z eskorty z iného ústavu sa úmyselne sebapoškodil, pretože sa chcel vyhnúť pobytu vo väznici Břeclav. Za to mu bol uložený disciplinárny trest 10 dní celodenného umiestnenia do uzavretého oddielu. Následne bol z dôvodu porušenia väzenského režimu a ďalšieho uloženia trestu odňatia slobody preradený dňom 02.05.2022 do oddelenia s vysokým stupňom zabezpečenia. Tu je jeho správanie slušné a disciplinované. Konfliktne situácie nevyvoláva a vnútorný poriadok väznice dodržiava. V priebehu výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, má jeden disciplinárny trest a jeden kladný poznatok za aktívny prístup proti príprave parlamentnej návštevy. Je zaradený do III. skupiny vnútornej diferenciacie.

K tomuto dôkazu obžalovaný uviedol, že sebapoškodenie nebolo v úmysle vynútiť si zostať vo väznici. Trpel posttraumatickou stresovou poruchou a v tom období sa dostal do situácie, kedy bol vydieraný inými spoluväzňami, čo väzenská služba nechcela riešiť a až potom to začali riešiť.

Z odpisu Registra trestov SR, generovaného elektronicky ku dňu 30.04.2025 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom iba v prípade jeho prvého odsúdenia sa jednalo o odsúdenie slovenským súdom a to Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/190/2012 za podvod podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, kedy mu bol uložený peňažný trest, ktorý obžalovaný A. B. zaplatil, čím sa na neho vo vzťahu k tomuto odsúdeniu hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne bol odsúdený Okresným súdom Olomouc (ČR) v konaní pod sp. zn. 4T/131/2015 za neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý bol následne premenený na trest nepodmienečný, ktorý vykonal. V poradí tretie odsúdenie predstavuje odsúdenie Okresným súdom Praha – východ (ČR) v konaní pod sp. zn. 37T/142/2015 za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázanie, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na dva roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky, pričom oba tresty riadne vykonal. V poradí štvrté odsúdenie predstavuje odsúdenie Maltským súdom za falšovanie dokumentov, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov. Nasleduje odsúdenie Obvodným súdom pre Prahu 8 (ČR) v konaní pod sp. zn. 25T/9/2021, kde mu bol za podvod uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý vykonal. Ďalej bol odsúdený Mestským súdom v Brne (ČR) v konaní pod sp. zn. 2T/156/2021 za úverový podvod. Posledné dva záznamy predstavujú odsúdenie Okresným súdom Hodonín (ČR) pod sp. zn. 19T/48/2021 za podvod, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne a Okresným súdom Praha – východ (ČR) pod sp. zn. 16T/54/2019 a kde mu bol za krádež a porušovania domovej slobody uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý bol následne premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov generovanej ku dňu 21.05.2025 vyplýva, že obžalovaný A. B. nemá v evidencii vedené spáchanie žiadneho priestupku.

Súd tiež pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal podstatný obsah spisov Krajského súdu v Prešove vedených pod sp. zn. 7Ntc/2/2024 a sp. zn. 6Ntc/4/2023, ktorými Krajský súd v Prešove na základe žiadosti obžalovaného A. B. uznal tresty odňatia slobody uložené mu Okresným súdom Praha – východ pod sp. zn. 16T/54/2019 vo výmere 200 hodín nepodmienečne a rozsudok Okresného súdu v Hodoníne pod sp. zn. 19T/48/2021 vo výmere 40 mesiacov nepodmienečne. Oba tresty však obžalovaný vykonal v Českej republike.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Zohľadnil aj primeranosť sankcii podľa § 33a Trestného zákona.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutkom priznal a svoje skutky aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Na strane druhej súd v neprospech obžalovaného pričítal aj dve prirážajúce okolnosti a to, že obžalovaný spáchal viac – konkrétne dva trestné činy v prejednáwanej trestnej veci /§ 37 písm. h) Trestného zákona/ a tiež to, že už bol v minulosti za trestné činy odsúdený /§ 37 písm. m) Trestného zákona/, pričom súd vychádzal z odpisu registra trestov, z ktorého vyplývajú predchádzajúce odsúdenia obžalovaného na nepodmienečné tresty odňatia slobody, pri ktorých sa neuplatňuje fikcia neodsúdenia, pričom súd zdôrazňuje, že v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona sa právoplatné odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní zohľadňujú rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky. Nakoľko súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania dvoch trestných činov spáchaných dvoma samostatnými skutkami, uložil mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich neprísnejšie trestný, ktorým je prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2 a aj odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, za spáchanie ktorého Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu od šesť mesiacov až do troch rokov.

Pri uplatňovaní trestania v prejedávanom prípade súd na jednej strane zohľadňoval osobu obžalovaného, ktorý je dlhoročným recidivistom, ktorému boli v minulosti ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal a ktorý napriek tomu v prejednáwanej veci spáchal trestné činy podobného druhu ako v minulosti. Navyše ani výkon jeho nepodmienečných trestov nebol bezproblémový, čo vyplýva zo správy väznice Jiřice (ČR). Vo vzťahu k hodnoteniu jeho osoby súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutkom priznal, oľutoval ich spáchanie a ospravedlnil sa poškodeným za svoje činy, ktorými im spôsobil škodu a ktorú sa ústne zaviazal im nahradiť. Vyjadril tiež záujem pracovať, aby mohol škodu zaplatiť z príjmov z pracovnej činnosti, usadiť sa na Slovensku a už viesť riadny život, pretože vo výkone trestu v Českej republike sa už poučil. Je potrebné tiež zdôrazniť, že obžalovaný bol pred spáchaním prejednávaných trestných činov predtým iba štyrikrát súdne trestaný a ďalšie odsúdenia v Českej republike boli až po spáchaní dotknutých skutkov.

Okrem vyššie uvedeného súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona zohľadnil aj následok, ktorý obžalovaný svojim konaním spôsobil. Súd však zdôrazňuje, že tento následok je potrebné chápať v širšom kontexte, než len porušenie objektu dotknutých trestných činov, ktorým je záujem na ochrane majetku a majetkových práv iných. Okrem skutočnej škody, ktoré poškodeným spôsobil a ktorej výšku obžalovaný v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom nerozporoval, spôsobil aj škodu druhotnú, najmä na predtým pozitívnych vzťahoch, ktoré s poškodenými mal a ktorí mu dôverovali natoľko, že mu zverili svoje peniaze, resp. prístup k účtu. Samozrejme nie je možné opomenúť ani ujmu spočívajúcu v tom, že poškodení, ako fyzické osoby nemohli peniaze, ktoré zverili obžalovanému užívať, čím sa znížil ich životný štandard (manželia E.) ale aj to, že určite trpeli aj citovou ujmu vo forme sklamania z konania poškodeného a hnevu, ktorý voči nemu určite pociťovali, čo všetko vyplýva tak z ich výpovedí v prípravnom konaní ako aj zo záverečných rečí prednesených na hlavnom pojednávaní.

Všetky tieto okolnosti súd dôsledne zvážil, zvážil aj úmyselné spáchanie trestných činov vo forme priameho úmyslu ako aj správanie sa obžalovaného po činoch, kedy odišiel do zahraničia v snahe vyhnúť sa kontaktu s poškodenými. Z tohto dôvodu sa javí ako najvhodnejšie uloženie najprísnejšieho druhu trestu, ktorým je trest odňatia slobody. Z hľadiska jeho výmery súd prihliadol na všetky odsúdenia

obžalovaného, teda aj na jeho správanie po spáchaní trestného činu a uložil mu trest odňatia slobody nad hornou polovicou trestnej sadzby vo výmere 20 mesiacov. Tento trest zohľadňuje podľa presvedčenia súdu všetky aspekty ukladania trestu tak, ako ich stanovujú §§ 33a a 34 Trestného zákona.

Súd vo vzťahu k otázke, či uložený trest odňatia slobody bude v jeho nepodmienečnej forme alebo umožní obžalovanému podmienený odklad výkonu trestu vychádzal zo vzťahu obžalovaného a poškodených, ktorý bol pred spáchaním trestného činu dobrý a až neskôr sa práve konaním obžalovaného výrazne zhoršil, čo malo, ako už súd vyššie uviedol, nielen majetkový následok na strane poškodených ale aj vzťahový a citový dopad. Preto sa súdu javí v tomto prípade vhodné uplatniť prvky restoratívneho trestného práva a na piedestál postaviť práve záujmy poškodených na náhradu škody a teda na nápravu toho, čo sa stalo, pred záujmom štátu za každú cenu potrestať nepodmienečným trestom odňatia slobody obžalovaného, hoci svojou kriminálnou minulosťou a spôsobom spáchania trestného činu, kedy zneužil dôveru poškodených, by aj takáto forma trestu bola na mieste. Spravodlivosť sa v tomto prípade podľa presvedčenia súdu musí začínať a vyvíjať sa od obetí trestného činu – poškodených, kedy stredobodom je nielen reálna náhrada škody ale aj náprava medziľudských vzťahov. Obžalovaný vyjadril to, že chce napraviť nielen svoj vzťah k dodržiavaniu zákonov do budúcnosti, že si našiel bývanie a prácu, ale napraviť aj vzťahy s poškodenými. Je potrebné zdôrazniť, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci aj s uloženou povinnosťou náhrady škody, by sa výrazne zhoršilo postavenie poškodených pri náhrade škody, pretože počas výkonu trestu sú možnosti obžalovaného na získanie príjmu nepatrné a po výkone trestu by neexistovali žiadne mechanizmy, okrem exekučného konania a dobrej vôle obžalovaného, aby sa poškodení domohli náhrady škody. Preto súd zvýrazňujúc záujem štátu na náhrade škody poškodeným a tým aj na náprave škôd v tom najširšom zmysle, ktoré obžalovaný spôsobil, výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, ktorej dĺžku vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného určil na päť rokov, teda na maximálnu možnú dĺžku.

Záujem na náhrade škody následne súd vyjadril v obmedzeniach a povinnostiach, ktoré obžalovanému uložil, využívajúc to, že ustanovenia § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona majú deklaratórnu povahu a teda umožňujú súdu uloženie povinností Trestným zákonom vôbec nepredpokladaných alebo aj modifikáciu už existujúcich povinností. Tieto tak môžu byť tzv. „ušíte na mieru“ obžalovanému s cieľom dosiahnuť už vyššie uvedený súdom deklarovaný cieľ. Pretože obžalovaný sám deklaroval záujem zotrvať na území Slovenskej republiky a pretože jeho odchodom do cudziny by mohol byť zmarený výkon probačného dohľadu, súd mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze opustenia územia Slovenskej republiky. Vedomý si toho, že obžalovaný má syna žijúceho v ČR, s ktorým by mohol mať záujem udržiavať kontakt, umožnil mu opustenie územia SR na určitú dobu s predchádzajúcim súhlasom probačného a mediačného úradníka. Súď pritom bral na zreteľ dĺžku probačného dohľadu v kontexte nezmeniteľnosti výroku rozsudku v prípade jeho právoplatnosti a umožnil tak modifikáciu tohto zákazu probačným a mediačným úradníkom. Okrem toho obžalovanému uložil povinnosť zdržiavať sa na adrese, na ktorej obžalovaný písomným sľubom deklaroval, že má zabezpečené bývanie, s povinnosťou preberať na tejto adrese zásielky súdu a každú zmenu bydliska hlásiť. Účelom tohto obmedzenia je to, aby bol obžalovaný k dispozícii súdu nielen pri probačnom dohľade probačným a mediačným úradníkom, ale aj sudcovi pri rozhodovaní o tom, či sa v priebehu skúšobnej doby osvedčil alebo nie. Obžalovanému tiež uložil, aby bol v kontakte s probačným a mediačným úradníkom najmenej jeden krát mesačne a aby deklaroval zdroje svojich príjmov z hľadiska ich legálnosti. Vychádzal pritom z konania obžalovaného, ktorý sa aj v minulosti snažil zaobstarať si príjmy a majetok z nezákonných zdrojov. Okrem toho mu uložil povinnosť sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Súď v tomto prípade vychádzal z tvrdenia samotného obžalovaného, že má záujem sa zamestnať a že má snahu uhradiť poškodeným škodu, ktorú im spôsobil, k čomu mu súď týmto príkazom dal priestor. Zároveň toto opatrenie zabezpečí, aby mal obžalovaný legálny zdroj príjmov. Napokon súď obžalovanému okrem všeobecnej povinnosti nahradiť poškodeným škodu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, uložil túto povinnosť aj v rámci probačného dohľadu pod následkom vyslovenia, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe neosvedčí, ak škoda nebude nahradená, pričom túto povinnosť definoval obdobím dvoch rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, kedy tak obžalovaný musí urobiť. Súď pritom prihliadol na záujem poškodených na náhradu škody v relevantnom čase a za ten nepovažuje dobu piatich rokov trvania probačného dohľadu (kedy tak obžalovaný môže urobiť aj v posledný deň tejto skúšobnej doby), ale za primeranú považuje dobu dvoch rokov, kedy zároveň vytvorí aj tlak na obžalovaného, aby získal legálnou cestou finančné prostriedky na náhradu škody pre poškodených v relevantnom čase.

Nakoľko prejednávane trestné činy boli spáchané v súvislosti s činnosťou obžalovaného ako údajného realitného makléra, súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti spočívajúcej v sprostredkovaní predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností na dobu piatich rokov, kedy tento trest je výrazom preventívnej funkcie trestu, ktorý zabráni obžalovanému vykonávať túto činnosť, na ktorú sa vyžaduje živnostenské oprávnenie a zabráni mu potencionálne v prostredí realitného trhu páchať podobnú trestnú činnosť, akej sa dopustil v prejednávanej trestnej veci.

Preto súd zohľadniac prvky restoratívnej justície a snahu o čo najširšiu nápravu následkov, ktoré obžalovaný spôsobil, pôsobiac pritom na obžalovaného represívnym trestom v podobe hrozby výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ak nebude dodržiavať podmienky probačného dohľadu a tiež všeobecne viesť riadny život, a tiež výchovného účelu trestu spočívajúceho v príležitosti danej obžalovanému, ako stále mladému človeku, zmeniť svoj život, rozhodol o uložení trestu tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

2

4T/16/2023

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.